

**HORATII TVRSELLINI || ROMANI || E SOCIETATE IESV ||
LAVRETANAЕ HISTORIAE || LIBRI QVINQVE. ||**

Torsellini, Orazio

Romae, 1597

Cap. 29. Lauretana Aedes plurimis colitur donis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64112](#)

monumenta, quæ Deiparæ Virginis cubiculum ab Angelis huc translatum esse fidem faciunt, nemo est tam ferus ac ferreus, nemo tot, tantisque flagitijs, ac sceleribus cooptatus, qui non in ipso sacrè Domus ingressu, præsenti numero minis coelestis religione perfusus molliri suum sentiat peccatum adeo, ut venerabundus B. Mariæ imploret auxilium, ac per eam à Christo suppliciter oret suorum veniam delictorum. Et sane ad id ipsum humanos animos diuina vis videtur impellere. Ad hæc accedunt prodigia, ac miracula ibi diuinitus edita, beneficiaque tributa ijs, qui ad Dei parentem supplices confugerunt. Id adeo non solum litterarum monumenta testantur; sed etiam aurea, argentea, cerea simulacra, votiuæ quoque tabellæ, quæ per multas ætates, ac secula congesta visuntur. Longus sim si velim numerando percensere diuina prodigia, ac dona inibi impertita mortalibus. Quæ quidem tot tantaque sunt, ut incredibilia videri possint ijs, qui non facile adducuntur, ut credant, maternas à Deo preces audiiri. Nec vero hæc magnificentius à Leandro dicta quam verius.

Lauretana Aedes plurimis, nec vulgaribus colitur donis. Cap. XXIX.

NON alias magis ante, pluribus Aedes Lauretana votiis floruit donis. In Lauretanæ Domus codicibus reperio, per hæc tempora omnes ferme Piceni populos quotannis solitos in supplicationibus argenteas Beatæ Virgini coronas ferre singulas, binas, ternas, usque ad septenas, voti aut religionis ergo. Et quia iam satis, superque erat coronarum (coronæ quippe cum censebantur ad septuaginta) cominodatas coronas accipiebant à sacræ Domus Custodibus, pro his premium ferebant. A plerisque etiam Piceni castellis oppidis

oppidis, vrbibusque argentea ipsorum simulacra in super
plicationibus præferebantur. Erant illis temporibus par-
tim vrbium, partim oppidorum, & castellarum ex argen-
to expressa simulacra numero duodecim. inter quæ Fir-
num pondo librarum pene viginti & specie, & pre-
cio eminebat. Cæterum hæc quoque alijs populis, quibus
decerat aurificis copia, commodata à custodibus in suppli-
cationis pompa ferebantur, argento pro his reponso. Et
vterque mos, vel coronarum, vel illius modi simulacrorū
usque adeo increbuit, ut nunc, vel maxime vigeat. Nec
se Piceni finibus ea tenuit consuetudo. Iisdem tempori-
bus Pisauenses argenteam Pisauri imaginem miserunt af-
fabre factam. Nec ea tempestate ciuitatum, ac populorum
magis, quam ciuium ac nobilium virorum pietas extitit.

Argentea
simulacra
Vrbium, &
oppidorum
XVIII.
Firmi argēt.
Simulacr.

Pisauri arg.
simulacr.

Ascan. Co-
lumn. D.

Cardin. SS.
Quatt. D.
Comitis Rā-
goni D.
Io: Francif.
Bossij D.
Pyrhi Gon-
zaga D.
Pardi Pap-
pacodæ D.
Alex. Cal-
cagnini D.
March. Tri-
palde D.
Magni Ma-
gistrī Melit.
D.
Vincētij. Al-
fani D.

Ludou. Gi-
silardi D.
Card. Mon-
tini D.

Ascanius Columna inter Romanos proceres generē, at-
que opibus clarus argenteam B. Rochi effigiem libralem,
& sacerdotis solemnia sacra celebrantis amiculum ex tex-
tili argenteo, donum Virgini attulit. Cardinalis sanctorū
Quatuor Coronatorū caput argenteum pondo ferme qua-
tuor. Comes Rangonus Mutinēsis, & Io: Frāciscus Bossius
Mediolanensis, singuli crus argenteū librale. Pyrrhus Gon-
zaga eiusdem materię ac ponderis pedem. Pardus Pap-
pacoda Neapolitanus effigiem suam argenteam ponderis
duplo maioris. Alexander Calcagninus imaginem suam
ex argento cælatam trilibrem. Marchio Tripaldæ, lych-
num argenteum pari ferme pondere. Magnus Rhodiorum
Equitum Magister alterum lychnum eadem materia, sed
pondere aliquanto maiore. Vincentius Alfanus Perusinus
simulacrum suum ex argento expressum librarum xv. Alia
porro ab alijs (quorum nomina prodita non sunt) sigilla
sexdecim argentea, pondo librarum septem, & septuaginta.
Sed longe ante alia omnia huius temporis dona excel-
lit Ludouici Gisflardi ciuis Bononiensis effigies argentea
pondo amplius quinquaginta! Sacra etiam subinde supel-
lex aucta. Cardinalis Montinus (qui postea Pontifex fa-

etus

Etus Julius Tertius est appellatus) sacerdotalem vestem
egregiam ex auro textili crispante donum tulit . Cardina-
lis Palmerius aræ ac sacerdotis ornatum ex ueste Attali-
ca . Dux Traiectensis sacerdotis , ac ministrorum solemni-
bus sacris operantium uestes ex holoserico villoso viola-
ceo distinctas auro . Oliuerius Fagnanus Mediolanensis
ex eadem materia , aræ & sacerdotis ornatum . Marchio
item Bitontinus ex ueste Damascena aureis operibus insi-
gnita . Alij quoque alias altarium , ac sacerdotum uestes ,
coronas argenteas , calices , aliaque eiusmodi , quæ perse-
qui longum foret , dona Deiparæ Virgini seu portarunt ,
sive miserunt . Nec ea propria virorum laus . Isabellæ Car-
donæ Proreginæ Neapolitanæ corona aurea libralis , & ip-
sius effigies B. Virginis supplicantis argentea , pondo se-
quilibra , & pes libralis item argenteus : ad hęc arcula sci-
te facta eiusdem materiæ ponderisque : bini vrceoli aurei
vinciarum xiv. armillæ itidē aureæ benefactæ donū fuit .
Marchionissæ Vasti effigies B. Virginis puerum Iesum gre-
mio gestantis argentea pondo fere quatuor . Quin etiam
à Turcis dona missa . Constat anno huius saeculi XXVIII.

Card. Pal-
merij D.
Duc. Traie-
ctensis.
Oliuer. Fa-
gaani D.

March. Bitō
tini D.

Proreginæ
Neapol. D.

March. Va-
sti D.
Baſſe Tur-
carum D.
Ced. Laure.

Baſſam Turcarum (nomen , & causa non proditur)

argéteam aræ uestem , margaritis insuper ador-
natam Lauretanæ Virgini donum misisse

Clemente Septimo Pontifice Ma-

ximo : vt intelligeremus Lau-

retanam Virginem com-

munem omnium

gentium esse

Patro-

nam , quicumque

eius patrocinio

vt i velit .

FINIS LIBRI SECUNDI .

P H O R A -